

Louise Nørlunds tale ved Kvindedeputationens Foretræde for Folketingets Valgretsudvalg og Landstingets Grundlovsændringsudvalg

Taler

Marie Sørine Louise Nørlund
Kvindesagsforkæmper

Dato

24. januar 1906

Sted

Christiansborg

Ærede Medlemmer af den danske Rigsdag! Grundloven byder, at der for hver 16000 af Landets Indbyggere, Mænd, Kvinder og Børn skal vælges en Rigsdagsmand. Men kun Mændene vælger og vælges. Vi mener, at en saadan Ordning er uretfærdig, og at den giver hele Samfundslivet et altfor ensidigt Præg. Samfundet bestaar af Mænd og Kvinder, det er derfor nødvendigt og naturligt, at det bliver Mænd og Kvinder, der i Fællesskab paavirker og giver de Love, under hvilke begge Parter skal leve. Netop fordi Kvinden har Tanker, Temperament og Anlæg, der er forskellige fra Mandens, tiltrænges hendes Medvirken i det offentlige Liv for at skaffe dette i saa nøje Overensstemmelse med hele Befolkningens Tarv som muligt. Og Kvinden har baade Hjerte og Forstand til at være medbestemmende om Ordningen af Skolevæsenet, Fattigvæsenet. Sygeplejen, Hospitalsforhold, til at være medbestemmende, naar det gælder Ægteskabslove, Hustruens retslige Stilling og hendes lovmæssige Forhold overfor Børnene. Ligesom det kun er simpel Retfærdighed, at vi faar Del i Bevillingsmyndigheden, da vi jo betaler vore direkte og indirekte Skatter efter samme Maalestok som Mændene. Det forekommer os indlysende, at i et Land med en fri Forfatning, maa Friheden til at vælge og vrage de forskellige Lovbestemmelser, ikke blot være i Mændenes, men ogsaa i Kvindernes Eje. Men mener De, ærede Lovgivere, at den offentlige Mening endnu er saa langt fra at forstaa denne Selvfølgelighed, saa De ikke med nogen Virkning kan tænke paa for Tiden at gennemføre dette vort Krav om politisk Ligestilling med Mænd, saa staar den offentlige Mening i alle Samfundslag jo samlet om at anerkende og billige vort Krav om Kvindens kommunale Valgret og Valgbarhed. Langsomt men sikkert har vi gennem vort Arbejde i det praktiske Liv og gennem vor Agitation brudt Modstanden mod dette vort Krav. Lige siden Folketing og

Landsting i Samlingen 1899-1900 vedtog at give Kvinder i det mindste kommunal Valgret, har vi haabet og ventet paa at faa denne. Vi har i Ventetiden flere Gange anmodet Regering og Rigsdag om at fremme denne Sag, og vi har tilkendegivet det som vort Ønske, at saavel gifte som ugifte Kvinder maatte opnaa baade Valgret og Valgbarhed, fordi vi mener, at det er en privat Sag, der ikke vedrører Valgloven, om en Kvinde er gift eller ikke, og fordi vi absolut ingen Fornuftgrunde kan finde til at nægte Kvinderne Valgbarhed. Men vi har ventet forgæves! Derfor kommer vi nu til Dem, ærede Medlemmer af Rigsdagen, og siger: „Hvis De mener, at der ikke i den allernærmeste Fremtid kan opnaas Enighed om at gennemføre det af Regeringen indbragte Valglovsforslag, indbring da et selvstændigt Lovforslag om Kvinders kommunale Valgret og Valgbarhed under lige Vilkaar med Mænd, saa at vi i den Henseende faar de samme Borgerrettigheder som Mændene.” Vi véd, at mange Rigsdagsmænd har den Opfattelse, at Kvinderne bør vente, til Mændene faar den hele, store Valglov gennemført. Vi kan ikke billige en saadan Anskuelse. Og hvis man vil indvende, at vi endnu ikke er modne til. Deltagelse i det offentlige Liv, og at vi derfor maa vente endnu en Tid, saa svarer vi dertil: „Modenheden kommer først gennem praktisk Brug. Fejltagelserne og Dumhederne lærer vi bedst at undgaa, naar der paalægges os et Ansvar overfor Offentligheden. Og desuden - hvorfor kræve en Modenhedsprøve af Kvinderne, da man ikke kræver noget saadant af Mændene. Og - hvorfor og hvorledes mener Mændene at kunne afgøre for os, om vi er modne til at bruge den Valgret og Valgbarhed vi endnu ikke har. Derfor beder vi Dem nu at sætte Deres Indflydelse ind paa at skaffe Kvinderne kommunal Valgret og Valgbarhed i den allernærmeste Fremtid. Derefter fulgte en kort Oversigt over Kvindens Stilling med Hensyn til Valgret og Valgbarhed i andre Lande, og til Slutning følgende: Saa De ser, mine Herrer, at det, vi beder Dem om, er prøvet, og - maa jeg sige - skattet i de store Kulturlande, i vore Nabolande, ja, selv i en Del af vort eget Land.

Kilde

“Kvinden og samfundet” nr. 2, 1906, s. 9-10, Kvindefos kvindearkiv

Kildetype

Dokumentation i avis, magasin e.l.

Tags

Kvindebevægelsen, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/louise-noerlunds-tale-ved-kvindedeputationens-foretraede-for-folketingets->

